

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI U.E
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

TRAFICUL DE FIINȚE UMANE ÎN LEGISLAȚIILE
UNOR STATE MEMBRE U.E., REGATUL UNIT ȘI S.U.A

MARTIE 2021

Documentare și sinteză: Vlad Drăguș, expert parlamentar

Lucrarea poate fi accesată direct pe Intranet la pagina Direcției studii și documentare legislativă

* Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților

Cuprins

Acte normative de referință în dreptul internațional și al Uniunii Europene.....	1
Franța.....	4
Germania.....	7
Italia.....	9
Spania.....	13
Regatul Unit.....	15
SUA.....	18
Bibliografie.....	27

Acte normative de referință în dreptul internațional și al Uniunii Europene

Traficul de ființe umane a reprezentat în secolul XX un subiect de interes major pentru organizații internaționale cu aria de activitate în protecția drepturilor omului. Cele mai importante de menționat sunt Organizația Națiunilor Unite (ONU), în special prin organisme subordonate (UNICEF, UNHCR, ILO, etc.), iar la nivelul spațiului european, Uniunea Europeană și Consiliului Europei, care beneficiază chiar și de un contencios în materie.

Este important de înțeles despre fenomenul traficului de persoane că acesta este un fenomen deosebit de complex care se poate manifesta în mai multe forme, dar și cu mai multe motive, aici putându-se identifica: exploatarea copiilor, munca forțată și sclavia, traficul sexual etc.

Dintre cele mai importante documente la nivel internațional trebuie menționate:

Protocolul de la Palermo privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, publicat în Monitorul Oficial nr. 813/8 noiembrie 2002. Art. 5 al Protocolului cere statelor să criminalizeze (prin mijloace legislative interne) traficul, tentativa de trafic, sau orice altă formă de participare directă sau indirectă într-o activitate de trafic de persoane.

Disponibil în limba română la:

http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.http_act_text?id=38603

Două convenții ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM) se concentrează asupra muncii forțate: **Convenția OIM privind munca forțată** (Convenția nr. 29 din 1930) și Protocolul său care definește munca forțată sau obligatorie, dar și **Convenția OIM privind abolirea muncii forțate** (Convenția nr. 105 din 1957).

Munca forțată: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/42366>

Abolirea muncii forțate: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/21348>

Convenția ONU pentru reprimarea traficului de ființe umane și a exploatarea prostituției semenilor (1949) impune statelor să pedepsească orice persoană care exploatează alte persoane pentru servicii sexuale.

Disponibilă în limba română la:

<http://www.cab1864.eu/upload/Conventia%20pentru%20reprimarea%20traficului%20cu%20fiinte%20umane%20si%20a%20exploatarea%20prostituției%20semenilor.pdf>

Pactul internațional privind drepturile civile și politice (ICCPR) interzice o serie de practici legate direct de trafic, inclusiv sclavia, comerțul cu sclavi, servitutea și munca forțată.

Disponibilă la: <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx>

Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (ONU 1981) impune statelor să ia toate măsurile adecvate pentru a opri toate formele de trafic de femei și de exploatare a prostituției de femei. **Recomandarea generală nr. 19** identifică traficul drept o formă de violență împotriva femeilor, deoarece pune femeile într-un risc special de violență și abuz. Traficul este incompatibil cu exercitarea egală a drepturilor de către femei și cu respectarea drepturilor și demnității lor.

Disponibil în limba română la:

<https://anes.gov.ro/wp-content/uploads/2018/07/Conventia-asupra-eliminarii-tuturor-formelor-de-discriminare-fata-de-femei-cedaw.pdf>

Recomandarea nr. 19:

https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=INT/CEDAW/GEC/3731&Lang=en

Convenția privind drepturile copilului (1989) și Protocolul opțional privind vânzarea copiilor, prostituția copiilor și pornografia infantilă (2000) interzic traficul de copii în orice scop, inclusiv pentru muncă exploatatoare și forțată. Articolul 39 din CDC impune statelor să „ia toate măsurile adecvate pentru a promova recuperarea fizică și psihologică și reintegrarea socială a unui copil victimă: orice formă de neglijare, exploatare sau abuz”. CRC solicită, de asemenea, statelor să recunoască dreptul fiecărui copil la educație (articolul 28) și „la facilități pentru tratamentul bolilor și reabilitarea sănătății” (articolul 24). Protocolul opțional la Convenția privind vânzarea copiilor specifică forme speciale de protecție și asistență care trebuie puse la dispoziția copiilor victime. În plus, Convenția OIM privind cele mai grave forme de muncă a copiilor (**Convenția nr. 182 din 1999**) interzice folosirea copiilor sub 18 ani pentru orice formă de sclavie sau practici similare sclaviei, trafic, muncă forțată și prostituție.

Convenția privind drepturile copilului:

<http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/28981>

Protocolul: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/30828>

Înaltul Comisar al ONU pentru drepturile omului (OHCHR) este un departament în cadrul ONU care are printre principalele sale atribuții, combaterea traficului de persoane prin aplicarea unei abordări bazate pe respectarea drepturilor omului. Această abordare a fost conceptualizată explicit într-un document „soft-law” - **Principiile și liniile directoare**

privind drepturile omului și traficul de persoane. Acest text a fost prezentat Consiliului Economic și Social al Națiunilor Unite ca o completare a raportului.

Recomandările (E / 2002/68 / Add.1):

<https://undocs.org/E/2002/68/Add.1>

Pentru dreptul U.E

[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/581412/EPRS_STU\(2016\)581412_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/581412/EPRS_STU(2016)581412_EN.pdf)

Traficul de ființe umane este o încălcare a drepturilor fundamentale și este interzis în mod explicit în conformitate cu **Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene**¹

Cele mai importante acte incidente pentru traficul de persoane din dreptul UE sunt:

Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente.

Disponibilă la:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=CELEX:32004L0081>

Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protecția victimelor traficului de persoane, a fost adoptată în 2011 și a propus o abordare axată pe victimă, specifică genului și cu o protecție specială pentru copii pentru a aborda traficul de persoane, stabilind dispoziții solide privind protecția, asistența și sprijinul victimelor, precum și prevenirea și urmărirea penală a infracțiunii. În temeiul directivei, statele membre trebuie să raporteze coordonatorului anti trafic al UE, care participă la redactarea raportului semestrial al Comisiei.

Disponibilă la:

<https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:101:0001:0011:EN:PDF>

Un ultim act de precizat pentru situația actuală se referă la **Comunicarea Comisiei** către Parlamentul European și Consiliului a Raportului privind măsurile întreprinse pentru a da curs Strategiei UE în vederea eradicării traficului de persoane și identificarea unor noi măsuri concrete.

¹ Art. 5 al Cartei interzice expres sclavia, munca forțată și traficul de persoane, disponibilă la: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A12012P%2FTXT>

Disponibilă la:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=CELEX:52017DC0728>

Handbook:

<https://www.uk-cpa.org/media/2375/e-handbook-legislating-against-modern-slavery-human-trafficking-and-forced-labour.pdf>

FRANȚA

Guvernul francez a adoptat mai multe inițiative cu scopul de a îmbunătăți abordările diferitelor forme de trafic de persoane și de a permite urmărirea mai strictă a acestei infracțiuni.

În cadrul **planului național de acțiune**, guvernul a oferit instruire personalului implicat în acțiuni ce adresează traficul de ființe umane, pentru a-și îmbunătăți capacitatea de a **identifica potențialele victime** ale traficului și a creat și distribuit broșuri care conțin linii directoare de identificare a victimelor către poliția de frontieră și organizații neguvernamentale. Acest plan național de formare a tuturor părților interesate se bazează pe crearea unui ghid pentru identificarea victimelor de primul nivel de către toți practicienii. Victimele traficului de persoane beneficiază de o perioadă de reflecție de 30 de zile. În această perioadă, victima poate rămâne în țară pentru a decide dacă dorește să coopereze cu poliția. **Un permis de ședere reînnoibil de 6 luni** este acordat celor care **au ales să coopereze** în cadrul procedurilor penale. Acest permis de ședere reînnoibil de 6 luni este disponibil în timpul procesului penal. Victimele au posibilitatea de a primi cardul de ședere permanentă dacă autorii sunt condamnați. În cursul anului 2013, guvernul francez a furnizat servicii de protecție a martorilor și a eliberat cărți de ședere pe un an, care pot fi reînnoite la fiecare șase luni, victimelor traficului de persoane care au cooperat cu autoritățile la anchetarea și urmărirea penală a traficantilor.²

Structuri speciale cu atribuții în combaterea traficului de persoane:

1. **Office Central pour la Répression of the Traite des Êtres Humains (OCRTEH)** se ocupă de cazuri de trafic pentru exploatare sexuală și prostituție. În 2013, OCRTEH avea 25 de ofițeri repartizați cu normă întreagă în poliția traficului de persoane.
2. **Office Central de Lutte Contre le Travail Illégal (OCLTI)** gestionează cazurile de trafic pentru muncă forțată sub infracțiunile de serviciu, muncă forțată, servitute și

<https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000032396046/>

„condiții de muncă și de viață împotriva demnității umane”. Aproximativ 100 de cazuri au fost anchetate în fiecare an pentru diferite forme de trafic de muncă.

3. **Office Central de Lutte Contre la Délinquance Itinérante (OCLDI)** se ocupă de cazurile de trafic de victime forțate să comită infracțiuni.³

Urmărirea penală

Potrivit autorităților franceze, numărul cazurilor de trafic de persoane urmărite penal prin infracțiunea specifică de trafic de persoane (articolul 225-4-1) este foarte limitat. Cazurile de trafic de persoane sunt în mare parte urmărite penal prin infracțiuni de „solicitare a prostituției” în cazurile de exploatare sexuală și „condiții de muncă și de viață împotriva demnității umane” în cazul traficului de persoane pentru muncă forțată.

Art.225-4-1 din Codul penal Francez prevede: “Traficul de ființe umane reprezintă actul de recrutare, transport, transfer, adăpostire sau primire a unei persoane în scopul exploatarei în una dintre următoarele circumstanțe: Fie prin utilizarea amenințărilor, constrângerii, violenței sau înșelăciunii asupra victimei, familiei sale sau unei persoane aflate în relație obișnuită cu victima; Fie de către un reprezentant legal, natural sau adoptiv al acestei persoane, fie de o persoană care are autoritate asupra sa sau abuzează de autoritatea care îi este conferită prin funcțiile sale; Fie prin profitarea asupra unei situații de vulnerabilitate cauzate de vârstă, boală, infirmitate, tulburări fizice sau psihologice sau o stare de sarcină, aparentă sau cunoscută de autorul acesteia; Fie în schimbul sau prin acordarea remunerației sau a oricărui alt avantaj sau a unei promisiuni de remunerație sau alt avantaj pecuniar. Exploatarea menționată în primul paragraf reprezintă fapta de a pune victima la dispoziția sa sau la dispoziția unui terț, chiar neidentificat, pentru a permite fie comiterea împotriva victimei a infracțiunilor de procurare, agresiune sau agresiune sexuală, înrobire, supunere la muncă sau serviciu forțat, îndepărtarea organelor sale, exploatarea cerșetoriei, condiții de muncă sau acomodare contrare demnității lor sau forțarea victimei să comită orice infracțiune. Traficul de ființe umane se pedepsește cu până la șapte ani de închisoare și cu o amendă de 150.000 EUR.

II. Traficul de ființe umane cu privire la un minor constituie circumstanță agravantă, chiar dacă nu este comis în nici una dintre circumstanțele prevăzute anterior. În cazul acestei circumstanțe pedeapsa este de zece ani de închisoare și amendă de 1.500.000 de euro.”⁴

³ <https://www.diplomatie.gouv.fr/en/french-foreign-policy/human-rights/fight-against-human-trafficking/>

⁴ Art. 225 din Codul Penal al Republicii Franceze, consultat la:

https://www.legifrance.gouv.fr/codes/section_lc/LEGITEXT000006070719/LEGISCTA000006165299/#LEGIARTI000027811040

Inițiative în Franța

În ceea ce privește veniturile din traficul de ființe umane, în ultimii ani, Franța a încercat să își consolideze instrumentele judiciare și de intervenție în domeniul confiscării bunurilor infracționale. Din 2005, **Direcția Centrală a Poliției Judiciare** a înființat o platformă pentru identificarea activelor infracționale. Funcționarii direcției sunt responsabili de cercetarea activelor în cauzele judiciare care implică criminalitatea organizată. În ianuarie 2011, Direcția Centrală a Poliției de Frontieră a **creat o unitate specializată** pentru căutarea și confiscarea veniturilor din traficul de persoane.

La sfârșitul anului 2011, bunurile confiscate de poliția de frontieră specializată în traficul de persoane și contrabanda cu imigranți se ridicau la 1.661.265 EUR, de opt ori mai mult decât în 2010.

La 9 iulie 2010, o lege care facilitează confiscarea și confiscarea în materie penală permitea înghețarea activelor celor suspectați de trafic. Acest text a creat proceduri penale pentru confiscare (bunuri mobile și imobile, bunuri necorporale) și înființa o agenție pentru gestionarea și recuperarea bunurilor sechestrate și confiscate. Această agenție a gestionat 324 milioane EUR.

Plan național de acțiune împotriva traficului de persoane, menționat anterior a fost adoptat în 2014 și avea trei mari priorități:

- protecția victimelor;
- desființarea rețelelor legate de trafic;
- punerea în aplicare a unor politici publice corespunzătoare.

În conformitate cu Legea nr. **2016-444 din 13 aprilie 2016** care urmărește să consolideze lupta împotriva sistemului de prostituție și să sprijine prostituatele⁵, sunt alocate fonduri pentru a ajuta la prevenirea prostituției și pentru a oferi sprijin social și profesional victimelor prostituției.

La 18 octombrie 2019, Franța a anunțat adoptarea unui **al doilea plan național de acțiune împotriva traficului de persoane**⁶, proces condus de MIPROF (misiune interministerială pentru protecția femeilor împotriva violenței și lupta împotriva traficului de persoane), **în colaborare cu societatea civilă**. Acest plan reafirmă angajamentul guvernului francez de a consolida lupta împotriva traficului de persoane pe baza a 45 de măsuri precise. Planul dorește să plaseze subiectul traficului de persoane în prim-planul dezbaterii publice și să sensibilizeze tinerii cu privire la riscurile exploatării; să definească o strategie de identificare a victimelor traficului de persoane pentru a asigura protecția și îngrijirea lor eficientă; să garanteze o protecție necondiționată minorilor victime ale traficului;

⁵ Consultată la: <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000032396046/>

⁶ Pentru o opinie din doctrină asupra celui de-al doilea plan se poate consulta:

https://www.cncdh.fr/sites/default/files/191119_opinion_on_the_2nd_nap_on_humantrafficking.pdf

intensificarea dezmembrării rețelelor criminale; coordonarea acțiunii publice la nivel național și local și, în cele din urmă, consolidarea cooperării internaționale.⁷

Ca țară de destinație pentru traficul de persoane din Balcani, Franța implementează o **strategie de cooperare regională în Europa de Sud-Est** bazată pe prezența unui post de consilier tehnic regional responsabil cu combaterea traficului de persoane, situat la Misiunea permanentă a Franței la ONU din Viena. Acest consilier întreprinde acțiuni de cooperare cu 11 țări din Europa de Sud-Est (atât cooperare tehnică, cât și operațională, creând sinergii cu toți partenerii relevanți, inclusiv cu actorii multilaterali (Uniunea Europeană, OSCE), pentru a încuraja consolidarea capacităților, prevenirea, protecția victimelor și dezmembrarea rețelelor criminale. Se pune accent pe traficul care afectează minori.

În acest cadru, Franța se angajează să ia în considerare noul mediu creat de criza migrației, care afectează ruta Balcanilor. Deși traficul de persoane este diferit de traficul de imigranți care, datorită vulnerabilității lor, prezintă un risc mai mare de trafic.

GERMANIA

Traficul de persoane și exploatarea sunt prevăzute ca infracțiuni în cadrul **capitolului 18** („Infracțiuni împotriva libertății personale”) **din Codul penal german**.⁸

Următoarele infracțiuni pot fi identificate:

- Secțiunea 232 din Codul penal german: traficul de ființe umane;
- Secțiunea 232a din Codul penal german: prostituția forțată;
- Secțiunea 232b din Codul penal german: munca forțată;
- Secțiunea 233 din Codul penal german: exploatarea muncii;
- Secțiunea 233a din Codul penal german: exploatarea prin utilizarea restricțiilor ilegale.

Principiile fundamentale ale secțiunii 291 alin. 1 nr. 3 din Codul penal german („Camătă”) și Secțiunea 266a din Codul penal german („Neplata și utilizarea abuzivă a salariilor”) trebuie de asemenea menționate.

⁷ Idem.

⁸ Disponibil în limba engleză la: https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_stgb/

În plus față de aceste dispoziții, ar putea fi relevante și unele aspecte ale legislației privind infracțiunile sexuale, cum ar fi **secțiunea 179 din Codul penal german („Abuzul persoanelor vulnerabile”)**, **secțiunea 180a din Codul penal german („Exploatarea prostituatelor”)** sau **Secțiunea 181 a („Controlul prostituției”, adică procurarea).**

Urmărirea penală

Autoritățile judiciare sunt interesate în principal de urmărirea penală a făptașilor și asigurarea unei sentințe definitive juste. În acest context, persoanele traficate sunt văzute prin prisma rolului lor de martori, ca fiind un element indispensabil combaterii acestor infracțiuni.

Scopul KoK (Rețea Germană pentru prevenirea și combaterea traficului de persoane) este de a permite persoanelor victime ale traficului de persoane să-și stabilizeze situația și să recâștige controlul asupra vieții lor. Prin activitatea acestora se urmărește încurajarea victimelor să se simtă pregătite să ia atitudine în calitate de martor împotriva traficantilor săi, dacă decizia de a face acest lucru vine din propria sa voință și dacă consideră că procesul poate reprezenta finalizarea situației dificile în care se află.

Încetinirea migrației ilegale în Germania nu duce automat la prevenirea traficului de persoane. În majoritatea cazurilor de trafic, punctul de plecare pentru întregul proces este decizia persoanelor de a migra. Cererile de consolidare a poziției juridice a persoanelor traficate duc la recunoașterea dreptului lor la despăgubiri pentru infracțiunile comise împotriva lor. Deoarece riscul pentru traficantii crește cu fiecare curs alternativ de acțiune oferit oamenilor, o consolidare a poziției victimelor are ca rezultat și o șansă mai bună pentru prevenirea criminalității.⁹

Secțiunea 232a („Prostituția forțată”). Conținutul său se concentrează pe actul de a influența **liberul arbitru** al unei persoane. Cuvântul ales în acest caz a fost „a solicita”, care este într-adevăr similar cu termenul folosit anterior („a provoca”). Prin urmare, obiectul nu este exploatarea în sine, ci actul de a exercita influență asupra unei persoane pentru a o exploata într-o etapă ulterioară.

Secțiunea 232b („Munca forțată”) a fost creată pentru a înlocui secțiunea 233 anterioară („Traficul de ființe umane în scopul exploatarei forței de muncă”).

Secțiunea este formulată după cum urmează:

Oricine solicită oricărei alte persoane profitând de situația sau neputința personală sau economică a acestei persoane sau neputința care rezultă din faptul că se află într-o țară

⁹ <https://www.kok-gegen-menschenhandel.de/en/human-trafficking/criminal-prosecution>

străină sau solicită oricărei persoane cu vârsta sub douăzeci și unu de ani să se angajeze în oricare dintre acțiunile ulterioare va fi pedepsit cu închisoarea de la șase luni la zece ani:

- Asumarea sau desfășurarea oricărui loc de muncă de exploatare
- Intrarea în sclavie, servitute, robie de datorie sau situații echivalente acestora
- Reluarea sau continuarea angajării, cerșetoriei prin care persoana este exploatată

Secțiunea 233: Exploatarea forței de muncă

Oricine exploatează, în oricare dintre modurile ulterioare, orice altă persoană profitând de situația sau neputința personală sau economică a acestei persoane sau neajutorarea care rezultă din faptul că se află într-o țară străină sau orice altă persoană cu vârsta sub 21 de ani va fi pedepsită cu închisoarea de până la trei ani sau amendă:

- Prin angajare în conformitate cu secțiunea 232
- Prin cerșetorie
- Obligarea persoanei să comită infracțiuni

(1) Oricine limitează orice altă persoană sau privează orice altă persoană de libertate și exploatează această persoană va fi pedepsită cu închisoare de la șase luni la zece ani, pentru următoarele situații:

- Prostituție
- Prin angajare în conformitate cu secțiunea 232 alin. 1 nr. 2,
- Cerșetorie

Această secțiune are ca scop reglementarea cazurilor deosebit de grave de exploatare în care persoana afectată este privată de libertatea sa. În astfel de cazuri, făptuitorul folosește situația creată prin reținere pentru a exploata victima în diferite moduri. Încă o dată, această infracțiune acoperă toate formele de exploatare și include în mod specific angajarea în prostituție la punctul 1, întrucât legiuitorul consideră că nedreptatea acestui comportament se concentrează pe privarea de libertate, care nu este acoperită de secțiunile 180a și 181a din Codul penal al Germaniei.

ITALIA

În conformitate cu Codul Penal italian, infracțiunea de „trafic de ființe umane” este pedepsită cu închisoare de la 8 la 20 de ani. Cu toate acestea, pedeapsa poate fi mai mare dacă infracțiunea este comisă împotriva minorilor. Prostituția în sine nu este incriminată în Italia, însă actul de procurare este o infracțiune în temeiul articolului 3 din Legea nr. 75/1958.¹⁰

¹⁰ Disponibilă în italiană la: <https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:legge:1958-02-20;75!vig=>

Italia a transpus în totalitate **Directiva Consiliului 2004/81 /CE** (privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei acțiuni de facilitare a imigrației ilegale) în ceea ce privește asistența acordată victimelor prin art. 18 din Legea imigrației și art. 13 din Legea nr. 228/2003.

În vederea combaterii exploatarei lucrătorilor imigranți, articolul 603 bis („intermediere ilegală și exploatare a muncii”, cunoscut sub numele de „caporalato”) a fost introdus în **Codul Penal în 2011**. După ce mai mulți lucrători și-au pierdut viața la ferme în vara anului 2015 și sub presiunea sindicatelor, această prevedere a Codului Penal a fost modificată în 2016 prin **Legea nr. 199 din 29 octombrie 2016**¹¹, intitulată „Dispoziții pentru a contracara fenomenele ocupării nedeclarate, a muncii exploatare în agricultură și a realinierii salariilor în sectorul agricol”. Pe lângă măsurile punitive, Legea nr. 199 din 29 octombrie 2016 stabilește, de asemenea, un cadru de coordonare interinstituțională, în special între ministerele muncii și agriculturii, care vizează proiectarea măsurilor de sprijin privind condițiile de viață ale lucrătorilor agricoli și politicile inovatoare de recrutare. În plus, consolidează sprijinul pentru Rețeaua Muncii Agrare de Calitate înființată în 2015, după adoptarea **Legii competitivității din 2014** (denumită „Legea Campolibero”) pentru a promova întreprinderile agricole care respectă drepturile muncii și practicile etice de lucru.¹²

Ar trebui făcută și o trimitere la Decretul legislativ nr. 109/2012 (denumit „Legea Rosarno”) care a introdus „circumstanțe agravante” în infracțiunea de angajare a lucrătorilor imigranți ilegal, inclusiv „condițiile de muncă exploatare”, precum și sancțiunea financiară suplimentară a plății costului de întoarcere a lucrătorului în țara de origine. Un nou paragraf 12 a fost introdus la articolul 22 din Legea consolidată privind imigrația, care prevede posibilitatea acordării unui permis de ședere persoanelor străine care au fost supuse unor forme agravate de exploatare a forței de muncă prevăzute la articolul 603 bis, alineatul 3, din Codul Penal (adică cel puțin trei persoane sunt în cauză sau cel puțin unul dintre lucrătorii în cauză are mai puțin de 16 ani).

Inspectoratul Național al Muncii este responsabil pentru asigurarea implementării corecte a tuturor reglementărilor privind munca și securitatea socială, care include prevenirea și combaterea muncii nedocumentate. Inspectorii de muncă au acces gratuit la sediile, clădirile și încăperile entităților inspectate, pot lua declarații de la lucrători, pot solicita toate documentele relevante și pot solicita informații de la orice funcționari publici, consultanți în muncă, angajatori și instituții de securitate socială. Inspectorii de muncă, în calitate de ofițeri judiciari în materie de muncă, sunt obligați să trimită rapoarte în timp util autorității judiciare competente dacă stabilesc infracțiuni în temeiul articolelor 600, 601 și 603 bis din Codul Penal. Dacă se constată angajarea lucrătorilor din afara UE fără permis

¹¹ Modificarea adusă Codului Penal prin Legea 199/2016, disponibilă în italiană la:

http://www.la legislazione penale.eu/wp-content/uploads/2017/04/studi_gaboardi2017.pdf

¹² <https://rm.coe.int/greta-2018-28-fgr-ita/168091f627> P. 20

de ședere, trebuie să denunțe angajatorul în conformitate cu articolele 22, 12 și 12 bis din Decretul legislativ 286/1998 (Legea consolidată privind imigrația) și să impună o sancțiune financiară. Autoritățile italiene au subliniat că activitățile inspectorilor de muncă vizează asigurarea protecției drepturilor lucrătorilor și, prin urmare, nerespectarea procedurii pentru stabilirea legală a unui raport de muncă nu aduce atingere drepturilor lucrătorului fără permis de ședere la remunerație, plata contribuțiilor sociale și de asigurări, programul de lucru, sănătatea și siguranța la locul de muncă.

Articolul 18 din "Legea privind imigrarea" din 1998 stabilește că permisele de ședere umanitară temporare de șase luni pot fi eliberate străinilor care au nevoie de protecție și asistență. Permisul de ședere este reînnoibil pentru un an și poate fi transformat într-un permis de ședere pentru educație sau muncă.

Strategia națională de combatere a traficului de ființe umane

În vederea combaterii fenomenului de trafic de persoane, Italia folosește trei instrumente principale:

1. Programe de asistență temporară și protecție socială pe termen lung
2. Linie de asistență gratuită¹³
3. Programe pentru returnarea voluntară asistată

În 2014, în vederea implementării unei strategii naționale și mai cuprinzătoare împotriva traficului de ființe umane, **Departamentul pentru egalitate de șanse** în cooperare cu toate autoritățile naționale angajate în această problemă și cu toți ceilalți actori publici și privați relevanți au redactat un Plan național de acțiune împotriva traficului de ființe umane. Printr-o coordonare eficientă între ministere, ONG-uri și alte asociații, Planul avea drept scop îmbunătățirea guvernantei tuturor măsurilor naționale împotriva faptelor relevante și definirea cooperării eficiente între toate părțile interesate (la nivel național implicate în protecția persoanelor traficate).

Planul național de acțiune include orientări cu privire la modul de proiectare și implementare a unui sistem durabil care vizează atât urmărirea penală a traficantilor, cât și oferirea de sprijin victimelor, definind în același timp rolurile sugerate pentru instituțiile guvernamentale și societatea civilă.

Proiectele pentru asistența persoanelor traficate cofinanțate de Departamentul pentru egalitate de șanse sunt implementate de ONG-uri care, pentru a fi eligibile pentru finanțare, trebuie să fie înscrise într-un registru public dedicat.

Măsuri de protecție a victimelor și jurisdicție

¹³ <http://www.numeroverdeantitratta.org/> pp.58-62

Măsurile de protecție din cadrul programelor de protecție a martorilor sunt prevăzute în **Legea nr. 82/1991**, modificată de Legea nr. 45/2001. Măsurile de protecție, care se aplică martorilor și membrilor familiei acestora, includ, printre altele:

- protecția fizică;
- plasarea temporară într-un loc sigur;
- mutarea permanentă;
- ascunderea sau schimbarea identității;
- furnizarea de sprijin financiar sau social;
- asistență medicală și psihologică.

Decizia de a admite o persoană în programul de protecție a martorilor este luată de Comisia Centrală pentru Dezvoltarea și Implementarea Programelor de Protecție, la propunerea procurorului responsabil de dosarul penal. Principalul criteriu pentru acordarea măsurilor de protecție este acela ca „martorul sau rudele sale apropiate să fie amenințate cu un pericol iminent ca urmare a mărturiei lor”. Unitatea centrală de protecție a martorilor, din cadrul Direcției centrale a poliției, este responsabilă de implementarea programelor de protecție a martorilor.

Un mijloc important de a proteja o persoană traficată care este martor și de a preveni **victimizarea secundară** este așa-numita „ședință specială de probă preliminară” (incidente probatorio) prevăzută în articolele 392-404 din Codul de procedură penală¹⁴. Această ședință închisă poate fi solicitată în timpul anchetei preliminare, atât de către victimă, cât și de procuror, și respectă aceleași reguli ca o ședință în faza procesului. Dacă apărătorul este prezent la această ședință specială preliminară, probele prezentate, inclusiv mărturia martorului, pot fi folosite ca probe la proces, iar declarațiile făcute nu trebuie repetate.

În conformitate cu articolul 6 din Codul Penal, oricine comite o infracțiune pe teritoriul Italiei este pedepsită conform legislației italiene. Un cetățean italian care săvârșește o infracțiune pe teritoriul străin pentru care legea italiană stabilește o perioadă minimă de închisoare de trei ani (ceea ce este cazul pentru traficul de ființe umane), se pedepsește și în temeiul legislației italiene, cu condiția să fie prezent pe teritoriul italian (Articolul 8 Codul Penal). Un străin care comite o infracțiune împotriva unui cetățean italian pe teritoriul străin și pentru care legea italiană stabilește închisoarea pentru o perioadă de cel puțin un an, se pedepsește în conformitate cu legislația italiană, cu condiția ca acesta să fie prezent pe teritoriul italian și există o cerere din partea ministrului justiției sau o cerere sau o plângere din partea părții vătămate (articolul 10).

¹⁴ Codul de procedură penală italian consultat la: <https://www.altalex.com/documents/news/2014/03/18/incidente-probatorio>

SPANIA

Articolul 177 din codul penal Spaniol incriminează traficul sexual și traficul în vederea muncii forțate, prevăzând pedepse de la cinci la opt ani de închisoare.¹⁵ Raportul privind situația combaterii traficului de persoane din Spania a fost întocmit de ONG-urile de profil din Spania în colaborare cu **GRETA**(Group of Experts on Action against Trafficking in Human Beings). În cadrul acestui raport, s-a considerat că, codul penal nu a definit în mod clar munca forțată, ceea ce a îngreunat urmărirea penală a făptuitorilor; guvernul a avut un proiect de lege autonomă privind traficul de persoane pentru a aborda munca forțată, printre alte probleme, dar nu a adoptat legea în perioada de raportare. Conform datelor provizorii pentru 2019, forțele de ordine au inițiat 103 noi investigații privind traficul de persoane (82 de trafic sexual, 16 de muncă forțată, două de criminalitate forțată și trei de cerșetorie forțată), comparativ cu 82 (61 de trafic de sex, 18 de trafic de muncă, două de criminalitate forțată, și un caz de cerșetorie forțată) în 2018.

Art. 177 bis. din Codul Penal al Spaniei, descrie infracțiunea de trafic: orice persoană care prin violență, intimidare, înșelăciune sau profitând de situația sa de superioritate față de victimă sau de vulnerabilitate a victimei (națională sau străină) , ar caza, reține sau transfera o altă persoană din sau în Spania, în tranzit sau ca destinație, va fi pedepsit cu închisoare între cinci și opt ani, dacă este realizată în următoarele scopuri:

- Impunerea muncii forțate, sclaviei sau servituții;
- Exploatare sexuală (inclusiv pornografie);
- Extragere de organe.

Chiar dacă nu este realizată în scopurile enumerate mai sus, fapta va fi considerată trafic dacă este realizată cu minori, cu scopul de exploatare al acestora.

Consimțământul victimei nu prezintă relevanță pentru încadrarea faptei.

Constituie circumstanțe agravante:

1. Dacă viața sau integritatea fizică sau psihică a victimei este pusă în pericol;
2. Dacă victima este minor;
3. Dacă victima este vădit vulnerabilă din cauza unei boli, dizabilități sau circumstanțelor.

O pedeapsă mai mare va fi aplicată față de situațiile prevăzute anterior (în secțiunea 1 a articolului) împreună cu o pedeapsă complementară de o restricție absolută de la șase la 12 ani pentru cei care săvârșesc astfel de fapte, folosindu-se de statutul lor de autoritate datorită faptului că sunt agenți sau funcționari publici.

¹⁵ Disponibil la: https://www.legislationline.org/download/id/6443/file/Spain_CC_am2013_en.pdf p.57 (limba engleză)

În cazul managerilor, directorilor sau persoanelor responsabile de astfel de organizații sau adunări, se aplică jumătatea superioară a pedepsei, care poate fi ridicată la cea imediat superioară acesteia în grad.

În toate cazurile, pedeapsa va fi ridicată la marja imediat superioară, în măsură în care oricare dintre circumstanțele prevăzute în secțiunea 4 sau secțiunea 5 sunt îndeplinite.

Sentințele judecătorilor sau instanțelor judecătorești străine pentru infracțiuni de același tip cu cele prevăzute în Legea penală din Spania vor avea ca efect recidiva, cu excepția cazului în care cazierul judiciar a fost anulat sau poate fi anulat, în conformitate cu legislația spaniolă.

Fără a aduce atingere aplicării normelor generale ale prezentului cod, victimele traficului de persoane sunt scutite de pedeapsă pentru infracțiunile care ar fi putut fi comise în timp ce sufereau în exploatare, atâta timp cât participarea la acesta a fost o consecință directă a situației de violență, intimidare, înșelăciune sau abuz la care ar fi putut fi supuși și cu condiția să existe o proporționalitate adecvată între acea situație și fapta comisă.

Guvernul a alocat 4 milioane EUR în 2019, aceeași sumă alocată și în 2018, plus o sumă nespecificată de la guvernele regionale, pentru ONG-urile care oferă victimelor adăpost temporar și acces la servicii juridice, medicale și psihologice. În plus, aceste ONG-uri au primit 2,5 milioane EUR prin finanțare din venituri fiscale pentru asistența victimelor traficului, o ușoară creștere față de 2018. Guvernul, prin intermediul birourilor de asistență pentru victime, a trimis victimele către ONG-urile de specialitate și a oferit asistență medicală gratuită, asistență juridică gratuită, prestații sociale și fonduri pentru repatrierea victimelor. În timp ce primeau asistență în adăposturi, victimele aveau libertatea de a veni și pleca, iar victimele străine puteau primi asistență chiar și după repatriere. Au existat centre specializate pentru copii (victime ale infracțiunilor), gestionate de către ONG-uri. Adăposturile pentru victimele bărbați au rămas limitate.

Procurorii, ca regulă, sunt ținuti să solicite mărturia victimelor în procesele împotriva traficantilor, cu excepția cazului în care victimele au renunțat în mod expres la acest drept. Statutul victimelor infracțiunilor le oferea victimelor dreptul la despăgubiri de stat, dar autoritățile nu au raportat acordarea de despăgubiri de stat până în prezent. Bunurile confiscate de la inculpații condamnați au sprijinit un fond utilizat pentru combaterea traficului și asistarea victimelor; cu toate acestea, victimele primesc rareori aceste active, deoarece procesul a rămas complicat. ONG-urile au continuat să raporteze aplicarea inconsecventă a protecției victimelor de către judecători și au solicitat reforme legale pentru a proteja mai bine martorii, inclusiv să permită mărturia video în toate cazurile și să sporească măsurile de protejare a identității martorilor experți, a căror mărturie nu ar putea fi anonimă în

conformitate cu legislația în vigoare. Victimele ar putea solicita un permis de ședere reînnoibil de până la cinci ani pe baza cooperării lor cu forțele de ordine și ar putea solicita reședință permanentă după o perioadă de cinci ani, dar guvernul nu a raportat câte permise au fost eliberate. În ciuda acestui fapt, societatea civilă a raportat că majoritatea victimelor au decis să nu coopereze cu forțele de ordine. Guvernul a permis victimelor din afara UE să solicite perioade de reflecție de 90 de zile, timp în care acestea să se poată recupera în timp ce decid dacă asistă forțele de ordine; guvernul nu a raportat câte victime au primit această protecție în perioada de raportare. În ambele evaluări, GRETA și-a exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că perioadele de reflecție pentru cetățenii non-UE ar fi condiționate de o cerere adresată poliției de imigrare. Cu toate acestea, cetățenii statelor membre UE nu s-au limitat la perioada de reflecție de 90 de zile și nu s-au confruntat cu niciun termen limită pentru a solicita servicii sociale sau pentru a coopera cu autoritățile.¹⁶

Spania a aplicat un plan complex de combatere a traficului de femei și de copii:

<http://www.interior.gob.es/documents/642012/5707784/Plan+Integral+Trata+2015/f74fd062-48ce-47d4-bedf-aae0ce2a0509> (disponibil doar în limba spaniolă)

REGATUL UNIT

Regatul Unit a manifestat o oarecare reticență legislativă în a transpune în legislația națională acte normative internaționale spre a crea o lege cuprinzătoare în acest sens. Existau însă, acte normative interne care abordau aceste probleme și înainte de adoptarea unei legi cuprinzătoare în anul 2015.

De menționat:

Actul privind infracțiunile sexuale din 2003, disponibil la:

<https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2003/42/contents>

Actul privind Azilul și Imigrația din 2004, disponibil la:

<https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2004/19/contents>

Actul privind Medici Legiști și Justiție din 2009:

<https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2009/25/contents>

¹⁶ <https://www.state.gov/reports/2020-trafficking-in-persons-report/spain/> Direcția de Monitorizare a traficului de ființe umane a Departamentului de stat a compilat mai multe surse de informații, însă cea mai relevantă rămâne „Raportul GRETA” din 2019 privind traficul de ființe umane din Spania și <https://www.refworld.org/docid/5b3e0a7ba.html>

O relevanță deosebită pentru studiul prezent îl prezintă unul dintre cele mai recente acte normative adoptate: Actul privind Sclavia modernă din 2015.¹⁷

Criticile aduse proiectului de lege au inclus accentul pe aplicarea legii (coerciție) mai degrabă decât pe protecția victimelor. Compromisul la care s-a ajuns a fost că protecția victimei, îngrijirea și sprijinul victimelor vor fi tratate în secțiunile 49 și 50 din lege sub formă de reglementări și îndrumări statutare. Aceste secțiuni au fost implementate, însă îndrumările încă nu au fost elaborate. A fost necesar ca parlamentarii să păstreze presiunea asupra guvernului pentru a pune în aplicare aceste dispoziții și, în octombrie 2017, guvernul și-a reafirmat angajamentul de a introduce îndrumări și reglementări privind sprijinul victimelor.

Legea introduce două infracțiuni:

1. Sclaviei și munca forțată:

A. o persoană reține o altă persoană în sclavie sau servitute și circumstanțele sunt de așa natură încât persoana știe sau ar trebui să știe că cealaltă persoană este ținută în sclavie sau în servitute sau

b. persoana cere unei alte persoane să efectueze muncă forțată sau obligatorie și circumstanțele sunt de așa natură încât persoana știe sau ar trebui să știe că altei persoane i se cere să efectueze munca forțată sau obligatorie.

2. Traficul de persoane: O persoană comite o infracțiune dacă persoana aranjează sau facilitează călătoria altei persoane („V”) în vederea exploatarei lui V.

Legea mărește pedeapsa maximă pentru aceste infracțiuni de la 14 ani la închisoare pe viață. Complementar se pot aplica pedepse precum confiscarea de bunuri, în conformitate cu legea generală.¹⁸ De asemenea, Instanța poate emite **un ordin de reparație** pentru sclavie și trafic de persoane dacă:

- persoana a fost condamnată pentru o infracțiunile respective;
- se emite un ordin de confiscare împotriva persoanei cu privire la infracțiune.

Instanța poate dispune un ordin de reparare a sclaviei și a traficului inclusiv pentru o persoană care a fost complice direct. Pentru a stabili dacă să emită un ordin de reparare a sclaviei și a traficului, instanța trebuie să țină cont de mijloacele persoanei respective.

În cazul în care instanța consideră că:

(a) ar fi potrivit atât să se impună o amendă, cât și să se emită un ordin de reparație pentru sclavie și trafic, dar

¹⁷ Consultat la: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2015/30/contents/enacted>

¹⁸ Actul asupra sclaviei moderne amendează în practică „Actul privind criminalitatea” (un Cod penal britanic) după cum se poate vedea la: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2015/30/section/7/enacted>

(b) persoana nu are mijloace suficiente pentru a plăti atât o amendă, cât și o despăgubire adecvată în temeiul unui astfel de ordin, instanța trebuie să acorde preferință compensației (deși poate impune și o amendă mai mică).

În orice caz în care instanța are puterea de a emite un ordin de reparare a sclaviei și a traficului, acesta trebuie:

- (a) să ia în considerare amploarea circumstanțelor aplicabile;
- (b) să prezinte motive temeinice în cazul în care nu dispune.

Legea oferă, de asemenea, un sprijin suplimentar pentru victimele traficului de persoane care au fost forțate să comită infracțiuni ca parte a exploatarea lor, ținând cont de această situație când apreciază infracțiunea săvârșită.

În cele din urmă, legea creează „**ordine de prevenire a sclaviei și a traficului**” care pot fi impuse celor condamnați de infracțiuni de trafic și sclavie, pentru a le limita mișcările și acțiunile. „Ordinele de risc pentru sclavie și trafic” în mod similar, se pot impune atunci când o instanță apreciază că există riscul ca suspectul să comită o infracțiune deși nu a fost încă condamnat și poate impune ordinul de a proteja potențialele victime.

O persoană comite o infracțiune când **aranjează sau facilitează călătoria altei persoane („V”) în vederea exploatarea lui V.**

(2) Nu este relevant dacă V este de acord cu călătoria (dacă V este adult sau copil).

(3) O persoană poate aranja sau facilita în special călătoria lui V prin recrutarea lui V, transportarea sau transferarea lui V, adăpostirea sau primirea lui V sau transferarea sau schimbul controlului asupra lui V.

(4) O persoană aranjează sau facilitează călătoria lui V în vederea exploatarea lui V numai dacă:

(a) persoana intenționează să exploateze pe V (în orice parte a lumii) în timpul sau după călătorie sau

(b) persoana știe sau ar trebui să știe că o altă persoană este susceptibilă să exploateze pe V (în orice parte a lumii) în timpul sau după călătorie.

(5) „Călătorie” înseamnă:

- (a) sosirea sau intrarea în orice țară;
- (b) plecare din orice țară;
- (c) călătorii extinse în orice țară.

Actul din 2015 a introdus și o instituție nouă în legătură cu gestionarea traficului de ființe umane, și anume: **Comisarul independent anti-sclavie (IASC)**

IASC are un mandat la nivelul întregului Regatul Unit pentru a încuraja bunele practici în prevenirea, identificarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de „sclavie modernă” precum și identificarea victimelor.

Responsabilități cheie:

- Să colaboreze îndeaproape cu Guvernul pentru a implementa un răspuns strategic consolidat în activitatea lor de combatere a sclaviei moderne și oferirea de sprijin adecvat victimelor.
- Oferă consiliere imparțială, guvernului (inclusiv cele descentralizate precum Scoția, Irlanda de Nord) și unităților administrative locale cu privire la activitatea lor de combatere a sclaviei moderne în dimensiunea internă a acesteia
- Lucrează alături de guvern și de partenerii săi în implementarea reformei Mecanismului Național de Referire (NRM) pentru a îmbunătăți capacitatea Regatului Unit de a identifica și sprijini potențialele victime ale „sclaviei moderne”.
- Elaborează cercetări, studii și anchete specifice Comisiei pentru a consolida baza dovezilor privind sclavia modernă și pentru a sprijini mobilizarea răspunsurilor adecvate și punerea în funcțiune a intervențiilor. Acestea pot include recomandări și sfaturi politice.
- Colaborează cu ministrul de interne pentru elaborarea unui plan strategic în conformitate cu cerințele Legii privind sclavia modernă și prezintă un raport anual ministrului de interne în acest sens.

SUA

În Statele Unite ale Americii legile federale guvernează politici împotriva traficului de ființe vii, cu mențiunea că măsurile concrete privind acțiunile la graniță (control, percheziții) pot implica și nivelul statelor.

Actul privind Protecția Victimelor Traficului de Persoane din anul 2000 este actul normativ principal în materie. În cadrul Actului sunt propuse trei dimensiuni ale combaterii fenomenului traficului de persoane: Prevenție, Protecție și Urmărire Penală.

Potrivit Actului sunt identificate două forme grave de trafic de persoane:

Traficul pentru scopul de exploatare sexuală a victimelor - este definit ca fiind: „recrutarea, adăpostirea, transportul, furnizarea, obținerea, sau solicitarea unei persoane în scopul unui act sexual comercial, în care actul sexual comercial este indus de forță, fraudă sau constrângere sau când victima forțată să efectueze un astfel de act nu a împlinit vârsta de 18 ani”¹⁹.

Traficul pentru muncă forțată - este recrutarea, adăpostirea, transportul, furnizarea sau obținerea unei persoane pentru muncă sau servicii, prin folosirea forței, înșelăciunii sau constrângerii în scopul supunerii la servitute involuntară, sclavie generată de datorie sau sclavie modernă.²⁰

În contextul Actului din anul 2000 se impune precizarea unor definiții oferite²¹:

- Servitutea involuntară: o condiție de servitute indusă prin intermediul oricărui sistem, plan sau model menit să determine o persoană să creadă că, dacă persoana respectivă nu intră sau continuă în această stare, persoana respectivă sau o altă persoană ar suferi vătămări grave sau constrângeri fizice;
- Sclavia generată de datorie: statutul sau condiția unui debitor care rezultă dintr-o formă de gaj de către debitor a serviciilor sale personale sau a celor ale unei persoane aflate sub controlul său ca garanție pentru datorie, dacă valoarea acestor servicii, astfel cum a fost evaluată în mod rezonabil, nu poate duce la lichidarea datoriei **sau durata și natura serviciilor respective nu sunt, limitate și bine-definite.**
- Coerciție: Pentru coerciție se oferă drept exemple trei situații:
 - a) amenințări cu vătămări grave sau constrângeri fizice;
 - b) orice schemă, plan sau model menit să determine o persoană să creadă că neîndeplinirea unui act ar duce la vătămări grave sau constrângeri fizice împotriva oricărei persoane;
 - c) abuzul sau amenințarea de folosire a abuzului unui proces legal (acțiuni judiciare luate împotriva victimei).
- Act sexual comercial: este considerat ca fiind orice act sexual în seama căruia un obiect de valoare sau o sumă este oferită la schimb

În completarea, mai prezintă importanță și:

¹⁹ 22 USC § 7102 Consultat la: <https://uscode.house.gov/view.xhtml?path=/prelim@title22/chapter78&edition=prelim>

²⁰ *Idem.*

²¹ Definiții luate din textul consultat la alin (1) și urm. :

<https://uscode.house.gov/view.xhtml?path=/prelim@title22/chapter78&edition=prelim>

Actul Justiției pentru Victimele Traficului din 2015. Actul conține o serie de modificări importante care consolidează serviciile publice pentru victime. Printre aceste modificări se numără:

- schimbarea răspunderii penale a cumpărătorilor de sex comercial;
- crearea unui consiliu SUA pentru trafic de persoane condus de supraviețuitori;
- noi directive pentru punerea în aplicare a unei strategii naționale de combatere a traficului de persoane.

Actul creează un fond pentru victime ale traficului intern pentru a sprijini programele de asistență a victimelor, a bloca subvențiile pentru programele de descurajare a traficului de copii și a cerințelor suplimentare de formare pentru agenții federali care se ocupă cu astfel de probleme.²²

Actul din 2014 privind prevenirea traficului sexual și consolidarea familiilor urmărește să reducă incidența traficului sexual în rândul tinerilor implicați în sistemul de plasament. Prin Act se introduc sisteme de protecție socială pentru copii pentru a se putea îmbunătăți răspunsul la traficul sexual prin monitorizarea și identificarea tinerilor aflați într-un astfel de pericol. Agențiile de stat pentru protecția copilului sunt obligate să raporteze cazurile de trafic sexual către forțele de ordine și să furnizeze informații cu privire la victimele traficului sexual sau la tinerii cu risc, Departamentului de Sănătate și Servicii Umane din SUA, care va raporta la rândul său aceste numere Congresului.

Sanțiunile sunt diverse pentru aceste infracțiuni, însă pedeapsa cu închisoare este constantă. Instanța va evalua aplicarea unei amenzi judiciare de 5.000 USD pentru orice persoană sau entitate condamnată pentru o infracțiune de trafic. **Amenda se adaugă oricărei restituiri dispuse de instanță și orice compensație** datorată victimei rezultată din condamnarea penală, care se va baza pe o evaluare specială a instanței. Amenda trebuie plătită după ce făptuitorul a îndeplinit toate amenzile, restituirile și orice alte despăgubiri restante și orice alte despăgubiri datorate victimelor.

Un aspect major al eforturilor împotriva traficului din SUA **este asistența victimelor**: furnizarea de servicii imediate atunci când victimele sunt identificate și ajutarea acestora să se recupereze după victimizare. Actul din 2014 urmărește să îmbunătățească serviciile pentru victime. De exemplu, Departamentul de Justiție, care administrează programe anti-traffic, furnizează o bază de date pentru victimele traficului pentru obținerea de consiliere psihologică și asistență.

În timp ce în SUA o serie de legi care pot și au fost folosite pentru combaterea traficului de persoane, forțele de ordine și factorii de decizie politică rămân interesați de

²²https://www.americanbar.org/groups/public_interest/child_law/resources/child_law_practiceonline/child_law_practice/vol-34/august-2015/what-you-should-know-about-the--justice-for-victims-of-trafficki/

modalități de îmbunătățire a investigațiilor și urmăririi penale a persoanelor care comit infracțiuni de trafic. În general, aplicarea legii federale a vizat rețelele criminale care pot implica persoane care operează în mai multe capacități. Într-un efort de a ajuta forțele de ordine să combată partea „publicitară a exploataării sexuale comerciale”, noul Act din 2014 a introdus posibilitatea ca urmărirea penală a traficanților să poată fi extinsă și asupra persoanelor care sunt neglijente sau diligente în situații în care puteau să afecteze o situație de trafic. Agenții de publicitate cu scop lucrativ, inclusiv operatorii de site-uri web, nu pot fi urmăriți în justiție doar pe baza lipsei de diligență ci trebuie demonstrat că cei care au fost urmăriți de campania de promovare au fost sunt constrânși, înșelați sau minori.

În final, Actul din 2014 extinde capacitatea procurorilor federali, de stat și locali de a obține mandate de interceptare de la instanțe pentru anumite anchete, incluzând infracțiuni complementare legate de trafic (ex: infracțiuni informatice). De asemenea, extinde „setul de instrumente” al forțelor de ordine pentru urmărirea penală a persoanelor care călătoresc între state sau internațional pentru a se angaja în activități sexuale comerciale cu un copil. Modifică apărarea afirmativă de care se bucură inculpații în astfel de cazuri pentru a cere să dovedească prin „dovezi clare și convingătoare”, mai degrabă decât prin standardul „preponderenței dovezilor” mai puțin solicitant, că au crezut în mod rezonabil că acel copilul este adult.²³

Reducerea cererii

În timp ce există legi care să permită forțelor de ordine federale să-i ancheteze pe „cumpărătorii” de sex comercial, legislația federală s-a concentrat mai mult pe sancționarea traficanților și a pus mai puțin accentul pe cumpărători. Pentru a spori concentrarea asupra combaterii cererii de trafic sexual, se interzice în mod explicit cumpărarea sau solicitarea de sex comercial. În plus, legea impune procurorului general, în termen de 180 de zile de la adoptare (a Actului din 2014), să se asigure că grupurile de lucru din cadrul programului „Crimele violente împotriva copiilor” acționează pentru a spori capacitățile forțelor de ordine locale pentru detectarea, investigarea și urmărirea penală a persoanelor care cumpără sau solicită minori pentru servicii sexuale. Actul solicită, de asemenea, Biroului de Statistică al Justiției să raporteze anual despre statisticile legate de arestarea și urmărirea penală a cumpărătorilor.

²³ Informații suplimentare despre aplicare: https://www.everycrsreport.com/reports/R44315.html#_Toc437877197

Bibliografie

1. <https://www.altalex.com/documents>
2. <https://anes.gov.ro/wp-content/uploads/2018/07/Conventia-asupra-eliminarii-tuturor-formelor-de-discriminare-fata-de-femei-cedaw.pdf>
3. https://www.americanbar.org/groups/public_interest/child_law/resources/child_law_practiceonline/child_law_practice/vol-34/august-2015/what-you-should-know-about-the--justice-for-victims-of-trafficki/
4. <http://www.cdep.ro/p>
5. <https://www.diplomatie.gouv.f>
6. https://www.everycrsreport.com/reports/R44315.html#_Toc437877197
7. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/581412/EPRS_STU\(2016\)581412_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/581412/EPRS_STU(2016)581412_EN.pdf)
8. : https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_stgb/
9. <https://www.kok-gegen-menschenhandel.de/en/human-trafficking/criminal-prosecution>
10. <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000032396046/>
11. <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliuDocumentAfis/42366>
12. <https://www.legislation.gov.uk>
13. <http://www.numeroverdeantitratta.org/>
14. <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx>
15. <https://www.refworld.org/docid/5b3e0a7ba.html>
16. https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=INT/CEDAW/GEC/3731&Lang=en
17. <https://uscode.house.gov/>